

har været saa forsynlig ved Salget af disse Ejendomme ikke at sælge Retten til Stranden. Derimod er det helt galt længere Nord paa, oppe i Gillelejeegnen.

Her er Forholdet nemlig, at en Del Spekulanter har opkøbt de til Stranden grænsende Grunde for en meget billig Penge og nu søger at hindre den offentlige Færdsel paa Strandbredden for derved at skaffe sig personlig Fordel, idet det er klart, at naar de skal sælge disse Ejendomme, har det en betydelig Indflydelse paa Prisen, om Køberen kan faa Ret til at afspærre Adgangen til Strandbredden. Jeg tror, at det, der her er sket, i de allerfleste Tilfælde er ulovligt, men et Faktum er, at det er gjort. Efter hvad der meddeles mig, maa der være Aldershævd paa Færdselen langs Stranden, i hvert Fald paa betydelige Strækninger, idet der i et Skøde, udstedt af Staten til den nuværende Ejer af Dronningmølle ved Villingebæk, Grosserer Andersen, skal staa, at der ved Salget af dette Stykke Strandgrund er taget alt muligt Forbehold med Hensyn til eventuelt hævdvundne Rettigheder for Kommunens Beboere, i første Række vistnok Retten til at hente Tang og lade Kreaturer græsse paa Strandmarken. En af de afspærrede Adgange paa dette Sted er nemlig en gammel Tangvej, og det er dog vistnok mere end tvivlsomt, om en eller anden tilfældig Køber af Grunden kan spærre Adgangen til Stranden for Landboerne, der i umindelige Tider har haft Ret til ad denne Vej at forsyne sig med Tang fra Stranden. Men Grosserer Andersen har fundet sin Regning ved at afspærre Stranden og er blevet fulgt af adskillige andre ved Gilleleje, der ligeledes har gjort Forsøg i den omhandlede Retning endog ved at opsætte Pigtraadshegn. Det er endog gaaet saa vidt, at enkelte har gjort Forsøg paa — og ogsaa praktiseret Forsøget, men det skal ganske vist være hævet senere — at afspærre med Pigtraad et Stykke ud i Vandet.

Hele det her skildrede Forhold er, forekommer det os, meget betænkeligt. For det første, fordi Ejerne, hvis de ikke bremses i Tide, sikkert selv efterhaanden vil vinde Aldershævd paa Afspærringen og derved i høj Grad hindre det store Publikum i at nyde de Herligheder, som Strandbredden deroppe byder paa, hvorved en af Danmarks smukkeste Egne vil være forbeholdt Velhavere, og private Spekulanter vil kunne tjene enormt ved Salget af Grundene. Men der er noget, som er langt værre. Hvis Stranden kan afspærres

i Almindelighed, maa den ogsaa kunne spærres for Redningsvæsenet. Man vil i Stedet for at sætte Pigtraadshegn kunne bygge Plankeværker, som det vil være umuligt at komme frem for. De Afspærringer, der er foretagne ved Gilleleje, er af den Beskaffenhed, at Fiskerne kan hindres i at komme skibbrudne til Hjælp, og under disse Forhold kan der under en Storm nemt gaa Menneskeliv tabt. Forgangen Dag var saaledes en Baad strandet ud for Gilleleje, Fiskerne satte sig i Bevægelse for at komme de skibbrudne til Hjælp og transporterede en Baad pr. Vogn ud til Stedet. Men pludselig kørte de ind i det Pigtraadshegn, som var opstillet af Ejeren af en af Grundene, og de havde stort Besvær med at skaffe sig Adgang til Strandingsstedet og komme de skibbrudne til Hjælp. Saadanne Forhold kan indtræde og vil sikkert forekomme, hvis man ikke i tilstrækkelig Grad bremser de paagældende Ejere.

Min Mening er, at Kysten deroppe bør være helt fri, i hvert Fald bør der langs Strandbredden være et Bælte, hvor Publikum kan have Ret til at færdes, uden at Enkeltmand skal kunne afspærre. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men blot opfordre den højtærede Minister til at lade hele dette Forhold undersøge og overveje, om ikke Staten burde søge paa en eller anden Maade at komme disse uheldige Forhold til Livs, f. Eks. ved at ekspropriere Færdselsretten paa de Steder, hvor den nu med bevislig Ret er i privates Hænder, og give Publikum Ret til at færdes paa Strandbredden, og paa de Steder, hvor det er mere tvivlsomt, at private har Færdselsretten, eller maaske ganske utvivlsomt, at de ikke har den, maa man ved et simpelt Politiforbud kunne faa fjernet Afspærringerne. Der blev i Sommer oppe paa Egnen holdt et Møde, hvor man vedtog en Resolution i Retning af at opfordre Ministeren til i det offentlige Interesse at søge de i Resolutionen fremsatte Tanker — der falder sammen med dem, jeg her har fremsat, om Ekspropriation, om Forbud o. s. v. — ført ud i Livet. Jeg har, som sagt, den Tro, at de fleste Afspærringer er ulovlige og maa kunne hæves paa en eller anden Maade, sikkert uden at det bliver Staten nogen synderlig dyr Historie. Jeg skal, som sagt, blot anmode den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Han vil sikkert høste Tak og Anerkendelse fra Masser af Mennesker paa Sjælland, hvis det lykkes at faa disse uheldige Tilstande